

[Wilhelm.]

den er skrevet på? Jo, det sidste er rigtigt, det siger vi, og det vil jeg gerne gentage: grundloven er ikke det papir værd, den er skrevet på. Men det er ikke foragt for de borgerlige frihedsrettigheder, tværtimod, vi lægger vægt på dem, og vi har vist det ved denne behandling, idet vi så at sige var de eneste, der prøvede at trække dem frem. Dette, at grundloven ikke er det papir værd, den er skrevet på, er simpelt hen en nøgtern konstatering, som det store flertal i dette ting har demonstreret rigtigheden af under behandlingen af denne sag.

Det, man mener med demonstrationsretten, er bajerne og Kaj Løvring på Fælleden, ikke sandt? Men den er ude af kraft, i samme øjeblik borgerne benytter deres grundlovssikrede borgerlige rettigheder til at forsvare væsentlige interesser over for kapitalen. Så kommer man, så skal der begrænses, og så skal der strammes, og der er ikke én, der interesserer sig for, om det eventuelt var på kant med grundloven.

Det er altså ikke os, der er kyniske eller undergravende, når vi siger, at grundloven ikke er det papir værd, den er skrevet på. Det er de andre partier her bortset fra venstrefløjen, der har bekræftet, at sådan forholder det sig. Det er den statsminister, der på forhånd sagde, at blokaderne er ulovlige, uden at noget som helst var undersøgt. Det er den justitsminister, der sagde det samme, og som yderligere har tilbudt at ændre retstilstanden ved et cirkulære. Og det er de partier, der har ført hele denne sag frem og kalder det krumspring og kalder det pindehuggeri, når andre har forsøgt at finde ud af, hvordan det egentlig forholdt sig med grundloven, hvad Peter Germer i Politiken i dag er begyndt at bakke os op i.

Det er dem, der har truet grundloven, og det er selvfølgelig ikke det væsentlige i denne sag, men det skal bruges til at vise, hvor tynd den fernis er, som de borgerlige frihedsrettigheder i virkeligheden ligger bag. Det har flertallet i dette ting fået demonstreret usædvanlig klart i denne sag.

(Kort bemærkning).

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for hr. Ninn-Hansens forslag om, at forslaget

går tilbage til ny udvalgsbehandling i retsudvalget.

Vi er af den opfattelse, at justitsministeren har den fornødne hjemmel til at gribe ind over for ulovlige blokader i straffelovens § 261 og i politivedtægtens § 3. Det må derfor være justitsministerens pligt at sørge for, at disse lovbestemmelser bliver overholdt. Hvordan justitsministeren ønsker at gøre det, må blive justitsministerens sag. Får vi ikke ro og orden her i landet, så må det jo være dette høje tings opgave at stille justitsministeren et mistillidsvotum.

Fru Ebba Strange var inde på, at naturligvis var blokaderne ved Info og Bækkelund lovlige. Det er imidlertid ikke vor opfattelse, og som jeg citerede i mit første indlæg fra statsministerens svar på hr. Poul Schlüters spørgsmål den 15. oktober 1975, er det heller ikke regeringens opfattelse, at disse blokader var lovlige. De var naturligvis ulovlige.

Det, der er det farlige i hele sagen med disse ulovlige blokader, er, at politiet ikke griber tilstrækkelig hurtigt og effektivt ind og gør folk opmærksom på, at dette er lov og ret, og det skal overholdes. Det er kedelige tilstande, hvis vi kommer derhen, at når folk ringer til politiet for at få hjælp, fordi de bliver forulempet, så kommer politiet ikke, fordi ulovlighederne bliver begået under navn af lovlige blokader. Det var jo det, der skete i Tyskland, og som var med til at ødelægge tilstandene dernede. Der kunne folk gå rundt og knuse forretningerne, det var navnlig jødernes forretninger, og de kunne ikke ringe til politiet, der var ikke noget politi, der kom og hjalp dem. Vi skulle nødig have de tilstande her i landet, at man får sine ejendomme og virksomheder besat, uden at man har mulighed for at få hjælp fra politiets side.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg forstår, at fremskridtspartiet endnu en gang vil stå sammen med de mest venstreorienterede partier her i salen i forsøg på at hindre en løsning, og måske lykkes det for dem.

Jeg takker de fem partier, der har givet tilslutning til at forsøge at få en ordening. De er skeptiske, det er også velbegrundet, men hvis en sag er tilstrækkelig alvorlig,